Tisztelt Képviselő-testület!

A nyári időszakot mind a közoktatásban, mind a felsőoktatásban az új tanévre való felkészülés határozta meg. Az előző évhez hasonlóan ezt a felkészülést beárnyékolta némileg a koronavírus adta bizonytalanság, még ha a fertőzöttségi adatok és a lakosság átoltottsági mutatói kedvező feltételeket biztosítanak is egy normál tanrendhez való visszatéréshez. A negyedik hullámtól való félelem viszont továbbra is bizonytalanságban tartja a diákságot, hallgatókat, szülőket, pedagógusokat és oktatókat.

Felsőoktatási hallgatói képviselőkkel egyeztetve főképp a felsőoktatási kollégiumokba jelentkezők számában történt érzékelhető változás. A pandémiás időszak alatt több alkalommal néhány napos határidővel ürítettek ki középiskolás valamint felsőoktatási kollégiumokat, amely Újbuda esetében több ezer hallgatót is érintett. Bár középiskolás diákok esetében ez egy problémamentesebb folyamat volt, a felsőoktatásban tanuló hallgatók számára ez sokkal nagyobb kihívást jelentett. Az ezekben a kollégiumokban lakó, zömében szociálisan gyengébb társadalmi rétegekből származó hallgatóknak, nem minden esetben volt lehetőségük valahova „hazatérni” és számos többlet költséget terhelt rájuk a költözés.

Bár a felsőoktatási intézmények igyekeztek fenntartani férőhelyeket olyan hallgatók számára, akik nem tudták a kollégiumon kívül megoldani lakhatásukat és több intézményben kiegészítő szociális segélyeket is biztosítottak a hallgatók számára, azt mégis figyelembe kell venni, hogy több éve kerületünkben élő, tanuló és dolgozó hallgatók életritmusát zilálta szét teljesen ez az időszak. Főképp a tanulmányaik mellett dolgozó hallgatók számára jelentett ez problémát, akiknek a rövid határidővel bejelentett kiürítéseket követően nem volt lehetőségük lakhatást találni, hiszen rengeteg hallgató zúdult akkoriban az ingatlanpiacra vagy egyszerűen nem volt meg a pénzügyi lehetősége egy piaci áron megszabott bérleti díjat fizetni. Ezáltal sok hallgató elvesztette állását, lakhatását és így biztos megélhetést. Ennek következménye pedig az volt, hogy hallgatói képviselők beszámolója szerint a felsőéves hallgatók jelentkezése ezekbe a kollégiumokba visszaesett. Bár pontos adatok nem állnak rendelkezésünkre, mégis feltételezhetjük azt, hogy ezek a hallgatók hosszútávon inkább az albérletpiacon kerestek biztos lakhatást, ami feltehetőleg valamelyest megterhelte a kerületi és budapesti albérletpiacot. Mindemellett úgy gondolom, hogy képviselőkként és helyi városvezetőkként nagy figyelmet kell fordítanunk arra, hogy ezen hallgatók integrációja a kerületi életbe megtörténjen, magukénak érezzék lakóhelyüket, hiszen sok esetben az

egyetemről kikerülve a kerületben maradnak és „kezdik meg felnőtt életüket”, alapítanak családot.

Mindenesetre azon hallgatók, akik az idei évben nyertek felvételt ezen az intézményekbe, a kedvezőbb fertőzöttségi és átoltottsági adatok ellenére sem tudhatták biztosra lakhatásukat, hiszen a Budapesten megrendezésre kerülő Eucharisztikus Világkongresszus vendégeinek elszállásolására az ITM kollégiumi férőhelyekre tartott igényt. Ez számszerűen több mint ötezer hallgató férőhelyét érinti, amelyek két ELTE-s felsőoktatási kollégium kivételével mind Újbudán találhatóak.

Az egyetemi hallgatói önkormányzatokat összefogó HÖOK szerint ez a döntés a hallgató érdekszervezetek megkerülésével történt. Ezt igazolta több kerületi hallgatói képviselő is, aki felkeresett a férőhely kiürítésekről szóló hírek következtében. Beszámolójuk szerint ez legfőképp azért jelent nagy problémát, mert épp a konferencia ideje alatt kerülnek megrendezésre a gólyahetek és/vagy gólyatáborok, a regisztrációs hét és sok esetben arra a hétre vannak ütemezve a tanulmányi félév első tanórái is. A bejelentett férőhelycsökkentés pedig kimondottan nagy kihívást jelentett felkészülni az intézményeknek, hiszen egyrészt ismét rövid határidővel tájékoztatták a kollégiumokat. Így mindamellett hogy át kellett szervezni a beköltözési procedúrát rövid időn belül, az egyidejűleg a hírekből a tájékozódó hallgatók jogosan elkezdték félteni év eleji lakhatásukat. Beszámolók szerint ezt zömében úgy oldották meg, hogy az elsőéves hallgatók problémamentesen beköltözhetnek a kollégiumokba és inkább a felsőbbéves hallgatók viselik a férőhelycsökkentés terheit.

Ez a már lassan két éve tartó lakhatási bizonytalanság pedig nem csak több ezer Újbudán élő hallgató életére nyomja rá bélyegét, hanem a kerületünk egészére is. Érthető okokból az előbb említett integrációt ezek a rövid határidővel bejelentett kiürítések kimondottan megnehezítik. Az pedig különösen bosszantó, hogy az Eucharisztikus Világkongresszus miatt történő kiköltözések esetében ez teljesen szükségszerűtlen volt.

Továbbá augusztus 26-án részt vettem a kerületünk tanévnyitó értekezletén, amelyre meghívást kaptak az Újbuda Önkormányzata fenntartásában működő óvodák, szociális intézmények, az Újbuda GAMESZ, az Újbudai Közterület-Felügyelet, illetve a Dél-Budai Tankerületi Központ, a Budapesti Komplex Szakképzési Centrum és az EKIF fenntartásában, a XI. kerületben működő intézmények vezetői. A városvezetők köszöntőit követően

részletesen számolt be Gyurcsó Gyuláné az UPI vezetője az Iroda elmúlt évi tevékenységéről és Győrffyné Molnár Ilona, Újbuda Humánszolgálati Igazgatója ismertette a következő év egészségügyi, szociális és köznevelési feladatait, illetve beszámolt a nyáron megrendezett táborokról és eseményekről.

Folytatva a Gyermek- és Ifjúsági Önkormányzattal való párbeszédet, meghívást kaptam a szervezettől a „Hozd közelebb!" című projektbe. Ennek keretein belül lehetőségem nyílik döntéshozóként becsatlakozni több szemináriumba, amelynek témaköre a demokrácia és az aktív állampolgárság, és amelyek célja, hogy felkészítse a résztvevő fiatalokat különféle projektek lebonyolítására a településükön.

Természetesen mindvégig egyeztettem az ifjúságpolitikáért és közoktatásért felelős alpolgármesterrel, Orosz Annával és a kabinet valamennyi érintett munkatársával.

Budapest, 2021.szeptember 2.

Daám Alexandra